

Krizové situace ohrožují i zvířata. Víte, jak je chránit při požárech a záplavách?

24.4.2025 - | Neposlusnetlapky

Jakmile se krajina promění v prostor plný dýmu, vody nebo sutin, lidé spěchají chránit to nejcennější. V tom všem zmatku však bývá snadné zapomenout na zvířata, která stejně jako my vnímají nebezpečí, ale nerozumí mu. Nerozumějí varovným zprávám, přesto cítí hrozbu. Nemohou se připravit, nemohou utéct. Potřebují nás.

Na rozdíl od nás nevědí, co se děje, jen sledují naše kroky. Pes zůstává poblíž, i když mu srdce buší strachem. Kočka se schová do nejtemnějšího kouta, kde doufá, že ji svět zapomene. Koně ve stáji ztichnou, krávy přestanou přežvykovat. Všechna ta tichá napětí, která visí ve vzduchu, často přehlídíme. A přitom právě tehdy začíná skutečná odpovědnost.

Zvířecí instinkty dokážou reagovat na změny v prostředí rychleji než lidské smysly. Neobvyklé chování bývá prvním signálem blížícího se problému. Přesto jsou v krizových situacích zranitelná. Během požáru nebo povodně snadno propadnou panice a ztratí orientaci. Právě tehdy záleží na naší schopnosti zasáhnout včas a správně.

Ani nejkldnější pes není v extrémní situaci předvídatelný. Zvíře nevnímá, že mu pomáháte. Reaguje jen na stres, hluk a neznámé pachy. Proto je důležité zvířata na možné evakuace zvykat už v době klidu. Nacvičovat cestu do přenosky, jízdu autem nebo zvuk sirény. Čím známější je prostředí i situace, tím větší šance, že zůstanou klidná.

Oheň se šíří rychle a nečeká. Pokud doma žijí zvířata, měla by být součástí evakuačního plánu. Přenoska, vodítko, zásoba krmiva a doklady patří mezi základní vybavení. Venkovní zvířata by neměla být zavřená v ohradách či přístřešcích, kde jim hrozí smrtelné nebezpečí. Otevřený výběh nebo možnost úniku může zachránit život.

Každá vteřina může hrát roli. Mít připravenou tašku s věcmi pro zvíře není zbytečná opatrnost, ale projev zodpovědnosti, podobně jako u dítěte. Ti, kteří si podobnou situaci prošli, si často nesou v sobě vzpomínky, které neodcházejí. Vybaví se jim pohled psa, který zůstal za dveřmi nebo kůň, kterého už nestihli odvést. Tyhle okamžiky se v člověku usadí hluboko. A i když je nejde vrátit, dobrá příprava může aspoň trochu zmírnit, co by mohlo bolet celý život.

Během povodně je zásadní nenechávat zvířata uvězněná ve stájích, klecích nebo v kotcích. Zvednutí pelíšků, přesun krmiva a evakuace zvířat by měly být součástí příprav. Pokud není možné zvíře vzít s sebou, je třeba hledat dočasné útočiště u známých, dobrovolníků nebo útulků. Divoká zvířata v nouzi vyžadují odbornou pomoc. Místo neodborného zásahu je lepší kontaktovat záchrannou stanici.

Na rozdíl od ohně přichází voda tiše, ale nezadržitelně. Pomalu bere vše, co jí stojí v cestě. Zvířata, která neumějí plavat, nemají šanci. Některá se snaží vyšplhat, jiná se drží na kuse dřeva nebo se zoufale snaží najít pevnou zem. Mnohdy je zachrání až lidská ruka, která je zahlédne včas.

V krizových chvílích se naplno ukazuje hloubka lidské empatie. Zvířata nemohou volat o pomoc, ale každým pohledem dávají najevo důvěru. V takových situacích si zaslouží stejné úsilí jako lidé. Nemají možnost volby. My ano.

A i když může někdy péče o zvíře působit jako zbytečný luxus, opak je pravdou. Pomoc tvorům, kteří jsou na nás zcela odkázaní, je jedním z nejhlubších projevů lidskosti. Právě takové činy často dávají

smysl i chvílím, které jinak postrádají naději.

Pomoc zvířeti není samozřejmá, ale říká hodně o tom, jací ve skutečnosti jsme. Když se všechno kolem rozpadá a člověk má co dělat, aby ochránil sám sebe, právě tehdy je důležité nezapomenout na ty, kteří jen čekají a doufají.

<http://neposlusnetlapky.cz/nejnovejsi-zpravy/krizove-situace-ohrozuj-i-zvirata-vite-jak-je-chranit-pri-pozarech-a-zaplavach/zuzanasalah>